

ՕԵՓԻԼԱ

ՀԱՅՐԵՆԵԱՅ

Ի՞նչ որ խոհագրութեան և Տնօրինութեան կը վերաբերի պէտք է ուզզել առ ՊԵՏՐՈՍ ԲՈՐՅՈՒՔԱՆ, Պօփս Մէծունը Խմամ - Ավել Խան, թիւ 4: — Անգամ նամակ կամ ծրար կը մերժուի: Օրագիրն ամեն շաբթու հինգշաբթի օրերը կը հրատարակուի: Վեցամասնայ շրջաննի դիմք 20 զուրուշնոց աշխարհական կամ Խանիկ վճարելի, ամեն թիւէ կրնան ստորագրուիլ: — Դուրս երթալիք Օրագրաց Համբու ծախըր առնողն մրաց է: — Ծանուցման առզել զուրուշ:

ԲԱԺԱՆԱՌԴԱՎՐՈՒԹԻՒՆԻ ԿՐԵԴՈՒԿԱՎԱՆ: Կ. ՊՕԼԻՍ Օրագրոյս գրասենեակը: — Թիֆլիզ Մէծարդոյ Ազէքսանդր աղաս Երեցեան: — Զմիւռնիա Արշալուսոյ գրասենեակը: — Թէքիլուսող Պ. Յարութիւն Ճամճեան: — Կէյլէ, Օրթագեւլ, Դընջըար Պ. Խաչատուր Մանուկյան: — Տրամփեզն Պ. Խաչատուր Էլմասեան: — Հայէպ, Պ. Յ. Յ. Քիւրզեւսնօֆ:

ԿՐՈՆԻ. - ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ. - ՀԵՏԱ-
ԶՈՑՈՒԹԻՒՆ. - ԵՒ ՅԱՌԱՋԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ:

Սավերջին մէկ քանի տարուանս մէջ կրօնի նկատմամբ եղած այնչափ վէճերը թէպէտ. մեր ուշագրութիւնը շատ գրաւած էին, աակայն անանկ փափուկ ժամանակներու մէջ անանկ հրապարակական խնդրոյ մը կարեւորութիւն ընդկեցինք տալ, սա տեսութեամբ որ, որովհետեւ եթէ նոյն ատենները խօսողներն անձինք եղած ըլլային, արհամարհուտ ըսութիւն մը պահէնը խոհեմութիւն պիտի չափէնք բնաւ. սակայն ընդհակառակն խօսողները կիրքերն ըլլալով՝ պատեհագոյն ժամանակի սպասելն աւելի արժան դատեցինք:

Բայց որովհետև բարեբախտութեամբ կը տեսնենք հիմա, որ զայրացեալ կիրքերը բաւական հանդարտած են, եթէ ներելի կը լլայ մէկ՝ զլսաւոր կէտի մը վըրայ կուզենք հրաւիրել մեր Արդյ բաժանորդաց ուշագրութիւնը:

Սակայն նախ կը փափաքինք կրօնք բառին սահման մը տալով ապա մէջ բերել մեր ընելլիք տեսութիւնը:

Կրօնքը զգօն և բարոյական կենաց հիմը և այն սրբազն կասին է, որ կը կապէ զմարդ գերագոյն և բարերար էակի մը հետ, և կառաջնորդէ զայն գետի այն երջանիկ կեանքը՝ որուն համար ծնած է մարդս:

Դէմի ի այն երջանիկ կնանքն ըսիսք, այո՞ վանն զի թնչ է մարդուս ամենէն գերազանց բաղաձանքը. — յաւիտենական և երջանիկ կեանք:

Սակայն ժամանակներէ ՚ի վեր ցաւօք սրտի կը զիսւենք, որ կրօնքը պատրուակ մէ շահամնդիրներու ձեռքը. փորձաքար՝ ՚իւրաքանչիւր գաղափարաց և ժայռ՝ ՚իմէջ ծովու՝ յորում կը զարնուին ամեն տեսակ կիրքեր իրենց անսաստութիւնը զողելու:

Տեսաւ չայ հասարակութիւնը այս ամենը և յանձինս զայրացաւ. սակայն կրօնի պաշտօնէից դատապարտելի անհոգութիւնը տեսնելով՝ ալաւելի ՚ի խոր խոցեցաւ:

Ո՞վ կրնայ ուրանաւլ ըսածնուս ճշմարտութիւնը և թուել այն ամէն շարժմունքը. որ յանուն կրօնի եղան:

Շահու համար կրօնափոխութիւն,

անթիւ . իսկ հոգւոյ փրկութեան համար խիստ քիչ , կամ բնաւ ոչ :

Միթէ ընք յիշեր արդեօք որ գաւառաց մէջ ժողովրդոց , իշխանաց կամ առաջնորդաց մէջ վէճ մը կը ծագի , հետեւնքը կ'ըլլայ կրօնափոխութիւն , զրացի՝ դրացին հետեւնք կը կռուի , հետևանքը կրլայ կրօնափոխութիւն . հայր մը իր զաւակը՝ կը պատժէ , հետևանքը կրօնափոխութիւն . այր մը իր կնոջը կը զայրանայ , հետևանքը կրօնափոխութիւն . այսինչ մը թշուառութենէ ձանձրանալով կը գիմէ կրօնափոխութիւն . վերջապէս կրօնափոխութիւն , կրօնափոխութիւն . լաւ ուշագիր եղիք , Արդայ ընթեցող և ահա իսկոյն պիտի տեսնեա որ ամեն իրաց վախճանը կրօնափոխութիւն է :

Ժազովուրդն անուս , կղերը տգէտ , առաջնորդներն անհոգ : իսկ որսորդք հրացաննին ձեռքերնին պատրաստ՝ միայն վառօղի կ'ըրազանեն և ահա ամենափոքր ինդիք մը՝ որսորդին հրացանը . լեցնելու կը բաւէ : որուն երկայնմտութեամբ կը համերէ : վասն զի շատ վարպետ է որսորդը և շատ աղջի զիտէ , որ ամենափոքր ինդիք մը հետևանքը կրօնափոխութիւն է :

Մենք ասոնց զիսաւոր պատճառը միայն անիծեալ տգիտութիւնը . կը գտնենք , վասնզի ինչպէս ցուցուցինք . եղած կրօնափոխութեանց շարժառիթը . հոգւոյ փրկութիւն չէ , ոյլ :

Հեմատ իսունիքը մը կ'ըլլէ հոս մեր առջեր , այսինքն թէ՝ մարդո իր բանականութիւնը կառավարելու համար միայն կրօնքը բաւական է . թէ ոչ . կրօնքը թէպէտև սրբագան և մինչև հրմա մեր ազգը կենդանի կացնողը նոյն իսկ կրօնքն է . սակայն մարդու բանականութիւնը կառավարելու համար բաստի արակութեալ ալ պէտքէ :

Վարդանէն

Առաջնորդական առաջնորդութիւն

ԹՇՈՒՍԱՐ. ԵՒ ԹՇՈՒՍԱՐՈՒԹԻՒՆՔ

Ի՞նչ բան աւելի դառն ու դժնդակ է աշխարհի վրայ քան զայն թշուառութիւնը՝ որուն ներքնել կը ճնշուի մարդկութիւնը :

Մարդիկ՝ որ յափառենական Աստուծոյ բարերար և մեծագործ ձեռաց արգիւնքն են , միայն երջանկութեան համար ծնած են . սակայն ո՞չ , դժիկեմ եւ անողոքելի բախտը մահաբեր հարուած մը եղած է մարդկային ընկերութեան համար միայն նախառաջանեալ երջանկութիւնը թշուառութեանց փառական անոր իսպառուուր անիմանը պատճառը ըլլաւ կը յանդզնի : Թշուառութիւն :

Այս ձեռքը՝ զոր Սստուած տուած է մարդուս իր եղօքը կանգմանը սպատճառ ըլլալու համար , ով անդթութիւն , փոխանակ իր անկեալ եղօքը վերականգնմանը պատճառը ըլլալու և իր ձեռքն անոր յօդնութիւն կարկառելու՝ զայն աւելի ուժգին հարուածելու . և մինչև անոր իսպառուուր անիմանը պատճառը ըլլաւ կը յանդզնի : Թշուառութիւն :

Գթութիւնը՝ որ անհուն մարդասիրութեան . Ա ԵՀամետուին բարերարութեան արգասիքը և ապերջանիկ թշուառներուն մէկիկ միսիթարաւթիւնն է , ոչ , շատ նաւազ կամ երբեք . կը տիրէ . ոյն սիրտերուն՝ որոնք իրենց ունեցած անդրաւ միջոցներովն աւելի կարող են . գթասիբար ըլլալ , ըստ այն ասիրտերուն՝ որ որմաք թէպէտ մարդասիրութեան նուիրեալ , սակայն մարդասիրութեան պահպանութիւնն մէջ անձեռնհաս են :

Ֆառան— Տառն է Սոսո— Քելլա մարդասիրական բարենսորսութիւն ընկերութիւնները՝ զոր պատուելի Զանուութեան անհաւատութեան , հրեշտակը . մեքենաներ ցուցնելու չափ կը ճգնի . մարդկային ընկերութեամ մէջ մուտքածութիւն պահպանութիւններուն մէջ անձեռնհաս են :

Թշուառութիւնները թէ ել այսելու և կարելի եղածին չափ անհետ ընկելու գեղեցիկ և ապնիւ հանրհրդով կազմաւագ են :

և մինչևանհետ ընելու համար կազմուած են ըսինք, ինչ երկնահճոյ՝ գործ։ կը յիշը արդեօք, Հայեր . որ թշուառութիւնը մարդուս գլխուն ինչ անակըն կալ չարիներ կը հացնէ . գողութիւն՝ աւազակութիւն՝ մարդասպանութիւն՝ ստութիւն՝ և խարդախութիւն խիստ շատ անդամ անտանելի թշուառութեանց ծնունդն են . որոնց անմիջական արդիւքն է աքսոր՝ մահ՝ տարդանելի բանտարկութիւնը՝ կախաղան նաև նաև : Ուշագրութեամբ կարդացէք Գաղղիացի մածանուն Վիկլու — Հիւկօ փիլիսոփայ բանաստեղծին հրատարակած «ԹՇՈՒԱԹՔ» (լե միզերալը) անոն օրտաշարժ վիպատանութիւնը* և տեսէք թէ ինչ բարձր երեակայութիւն, ինչ ազնիւ զգացմանը, և ինչ կենդանի նկարազրութիւն :

Արդարե ցաւօք սրտի կը նկատնենք որ Հայ հասարակութիւնը տակաւին շտանտարբեր է թշուառին պաշտպանութիւն ընելու մասին**. այն թշուառին՝ որ Բրիստու իր մեծութեամբը կը խոնարհի զայն իր եղբայրը կուելու . իսկ կարողութիւն ունեցող ազգայինք խեղծ թշուառին երեսը նայելու անդամ կը դարշին :

* Կը ցաւինք որ այս հրատարակութիւնը գեռ Հայերէն լեզուի ըմարգմանուշցաւ :

** Մէր ազդին մէջ սա պակասութիւնն ալ կը նկատենք, որ աղքատ տղայոց ուսմունք սորմիւցնելու շատ կը փափաքին, սակայն տղան ուսմունքը սորմիւցն վերջը երեսը նայող ըլլալուն համար կը ըլլայ թշուառ, վասն զի ժամանակը կանցնի, արուեստի մէջ մինար մանալ, որով դա տարկաշրջութեամբ իր օրերն անցնելով կը սկսի իր ծննդեան օրը նըովել : Ընթերցասիրութիւն չկայ կը սկսի մեր առդին մէջ, ինչպէս ըլլայ, նախ թշուառը պաշտպանելու է, և ազա ջանալու է ընթերցասիրութիւնը ազգին, մէջ ծաւալելու .

Կարողութիւն ունեցող ազգայինք ըսինք, մեր այս ըսածէն թող չհետեւի թէ ըսել կուզենք որ իրենց բոլոր հաւ ըստութիւնը հասարակաց բաժնեն, սակայն կան այլ ոյլ միջոցներ ալ որոնց մով կրնան դարձեալ թշուառները պաշտպանել, ինչպէս անգործ մարդուն գործ գտնալ, և որ իւրաքանչիւր աստիճանի անձինք ալ կարող են ընելու, եթէ գիտնան թէ ինչ է մարդասիրութիւնը ինչ է թշուառութիւնը և ինչ է թըշուառին պաշտպանութիւն ընելը :

Անխիզին է այն մարդը՝ որ միայն իր շահը կը մտածէ առանց իր ընկերին նիւթական վիճակին վրայ զգացում ունենալու : Խակ զիւցազուն մէ այն մարդը՝ որ իս վիճակին հետ կը մտածէ նաև իր ընկերին վիճակն ալ . վասն զի անանից շատ լաւ համազուած է թէ առանց մարդասիրութեան և ընկերսիրութեան չկայ աշխարհի վրայ երջանկութիւն :

Ա. Ե՞րբ պիտի ըլլայ իոր մարդիկ զիրար սիրել, իրարու օգնել, և միմեանց թշուառութիւնները պակսեցնել գիտնան, մէկ խօսքով մարդամէր ըլլան . վասն զի մարդուս ճշմարիտ փառքը իր ընկերաց ընական բարոյական և նիւթական վիճակը լաւցնելն է :

Ահաւասիկ մարդասիրութիւն բաւին բովանդակութիւնը :

ԲՈՆԻ ՄԸ ԽՕՍՔ

Ժամանակ հանդէսին 167 ըռանյն կը ա,

(Եարունակութեան Տէս Ծիւ 26)

Պանք հիմա Պ. Ա. Հայկունիին առաջն պարբերութեան ծանօթութեանը, որ կը սէ . « Մէր ըսածէն նող չհասկցուի նէ մէս էրծու չնույտ յարգեր » և կը յաւելցնէ ըսելով « առէ հը եր ո-ծը մ միայն էրծու կը այս հը նաքէ, հարիս շատ յետադէմ է մայ » . Պ. Հայկունիին այս ըսածը թէ

պէտ խստակրօն բարոյասէլներու աչքին
շատ ծանր կը թուի, սակայն այս ճշմարդ
տութիւնն ալ իրարժէն ունի և առոր
ապացոյց ահառուասիկ Հըբէից ազգը, ձը-
գենք հին ու նոր ազգաց վրայ տեսու-
թիւն ընելը, որ գուցէ ձանձրոյժ բերէ
Արդոյ ընթերցողաց :

Կրօնքը թէպէտե սրբազնն թէպէտե
ամեն ժողովրդոց համար ամենահարկա-
ւոր, սակայն առանց հիմնական դաստի-
արակութեան կայլասեռի անշուշտ կրօնի
բարոյական արժէքը. ուստի ոչ կրօնի և
ոչ ալ հիմնական դաստիարակութեան ար-
ժէքը չպակսերու համար՝ երկուքն ալ մէկ
գծի վրայ միւնոյն ոտքով առաջ երթա-
լու են. անեանկ որ, ոչ մէկը միւսէն առաջ
երթալու է, և ոչ ալ միւսը մէկալէն թէ
ոչ երկուքին ալ բարոյական արժէքը կը
պակսի հարկաւ, որ ամենամին ապացոյցի
չկարութիր վամն զի հազարաւոր օրինակ-
ներ առձեռն ունինք, ինչպէս որ յանուա-
նէ յիշեցինք Հըբէից ազգը :

Ուստի Պ. Ա. Հայկունիին մէջ բե-
րած այս խօսքին քնաւ անկրօնութիւն
մը Ծետուիր, ինչպէս որ Պ. Փափաղեանն
ալ ակնորկութիւն մը ըրած չէ այս կէ-
տին նկատմամբ :

Հիմա գանք Պ. Հայկունիին Երկրորդ
պարբերութեանը, որ կըսէ ։ ահ հընա-
ուր, հընաւոր, Հայոց աղջէ աւլաւ աւսա-
նէ ինչ ոչ բուռներու զըրայ հիմնեալ էն չե՛
բարոյահանութեան գաղտարնէրը և դասուց,
հայ եղուի որ, դէմ ծամանակը հասած չէ ա-
մին բան բաց և որոշ խօնելու, այլսահայն առ-
անշնուր լինի, և կըսահ եղէտ որ այս յօր-
ածին հեղինակը չուերէ մւռնի Բնակչւ որ չե՛
և ճշարիտ բարոյահանութեան մէջ եղած դա-
րերութեանը չայանէ :

Այս կէտին ուղղակի պատասխանելը
աւելի Քահանայական բարեկարգու-
թեան հսկելու պաշտօնն իր վրայ առնող
բահանայական ժողովին կը վայէր ալնէ,
սակայն յիշեալ աղջօդուոք ժողովը խիստ

ծանրակշիռն գործքերու զբաղած ըլլա-
լուն ըստ մասին հարկ համարեցանք ակը-
նարկութիւնմ' ալ այս կէտին նկատմամբ
ընել :

Եթէ ներուի մեղ ըսել յիշեալ պար-
բերութեան մէջ Պ. Հայկունին աւելի
կրիք խօսած է, քան որչափ խոհեմու-
թեամբ. ուստի աւելի աղէկ կընէր քիչ
մը մեղմ և աւելի մտազրութեամբ գրէր,
Պ. Հայկունիին ըսած էնսա կը հետե-
ցնենք թէ՝ կղերին սկզբունքները բարո-
յականութեան զաղափարներն ու գա-
սերը աւելի շահախնդրութեան վը-
րայ հիմնալ են, ինչպէս որ է. սա-
կայն եթէ հանդարտութեամբ (ա-
ռանց կրքի) գրելու ըլլար, ալ աւելի ա-
ղէկ կընէր, որով մասնաւոր բացառու-
թիւն մը գուրս պիտի հաներ հարկաւ.
վասն զի որչափ որ կղերին շահախնդրու-
թիւնն ու անհօգութիւր դատապարտե-
լու խակ արժանի է նէ, սակայն կայ մաս-
նաւոր բացառութիւն մ' ալ որ միշտ գու-
լութեան արժանի է. ինչպէս որ Պ.
Հայկունին ալ կը խօստովանի իր երկ-
րորդ պարբերութեան մէջ, որ կըսէ.
Չեմք մոռնար հոս յիշելու թէ մենք որքան-
որ կրօնքը. նսյնքան կը յարգեմք նորա պաշ-
տօնեաները, և միանգամայն չեմք կընար
ուրանալ թէ մեր Ազգը ծանօթ կամ ան-
ծանօթ արժանաւոր և յարգանաց ։ ար-
ժանի կրօնաւորներ ունի ։ բայց ասոնք
շատ քիչ լինենուն բացառութիւն կը
սեպուին, եւ հետեւար ներելի է մեղ,
երբ ընդհանուր առմամբ կը խօսինք :

* Ճամանակին Արդոյ խօսադիբը չենք
գիտեք թէ ինչ ոգութով ։ Հայկունիին միացն
ու երկու տողը մէջ բերելով՝ ջեմք մոռնոր
հոս յիշելու թէ մենք որքան կրօնքը ։ նոյն
քան կը յարգեմք նորա պաշտօնեաները, խակ
միւս ըստաները ծրագելով մէկ կողմէլով զնէ.

Այս աեսակ սմէր Պ. Չամառձեան չառ
գործած ունի Եթեամին մէջ, որ այլոց ըստա-
ները չարամտութեամբ աղամարաներու յա-
սուկ ձեւ մ'է :

թեան այն գաղտնիքները, որոնք երա-
նութեաներ ու երջանիութեաներ են» :

Կերևայ թէ զՊ. Հայկունին ծաղ-
րելու նկատմամբ ըսած է Պ. Փափաղ-
եան այս խօսքերը ։ վասն զի բնութեան
դաշտնիք (Քսներ ու լանաթեր) ըսուածը
ուրիշ բան է ։ իսկ Պ. Հայկունին հրա-
տարակած «Գաղտնիքնեան» անուն
հրատարակութիւնն ուրիշ բան է ։ վա-
սըն զի այս վերջինը «անառնօտ» կոչուած
պիտութեան վերաբերեալ տետրակմէ,
որ կը խօսի մարդուս ներքին գործարա-
նացը կերպին՝ անսնց յատկութեանցն ու
գործածելու կերպին վրայ, որոնց եթէ
մարդիկ մտադիր ըլլան, իրաւ բաւական
երջանիկ կրնան ըլլալ : Եւ ինչպէս որ Պ.
Հայկունին ալ գրքին ճակատը միայն
դաշներ ընութեան ըսած չէ, այլ «Գաղտ-
նիքնեան կամ Անդեռնետ նարդիային
անդադանութեան» :

Գանք հիմա «զշուելէ» բառին :

Ստուգիւ մենք շատ կը ցաւինք ամեն
անոնց լրայ՝ որոնք բան մը գոված կամ
պարտաւած ատենին՝ անոր աղէկ՝ կամ
գէշ ըլլալուն գոնէ մէկլիխաւոր յատկու-
թիւնը մէջ չեն բերեր. ուստի զայն բա-
նը գովող կամ պարսաւող մէկը՝ ինքնիք
աւելի կուսակցութեան պաշտպան հրա-
տարակած կըլլայ. բան որչափ օրինաւոր
դատաքննութեան համար ասպարէզ ե-
լած :

Պ. Փափաղեան եթէ նոյն տետրա-
կին մէջնգանուած պատկերները* զըզ-
ուելի բառին փաստ պիտի բերէ, կար-
ծենք որ բաւական զօրաւոր փաստ մը չէ
Պ. Հայկունին հրատարակած Գաղտնիքնեան
անուն գրքին առժեքը կորսըն-
ցընելու. վասն զի նախ՝ ըստ Պ. Փա-
փաղեանի դրութեան՝ Տաճկաստանի փո-
դոյներէն շուները և գիւղերէն ալհաւերը

* Պ. Փափաղեան այն պատկերներուն հա-
մար կը զուրուցէ թէ՝ որուն մէջ բարսցակա-
նութիւնը չիկայ ըսել կը համարձակինք նը-
իստամամբ այն պատկերներուն, որոնց ա-
մենեւին հարկաւորութիւն չկար :

վերցնելու է. երկրորդ որ՝ նոյն գրքին
աւելի ընդարձակոյնն ու բազմաչափոր-
ները Եւրոպիոյ մէջ հրատարակուած են այ-
և այլեղուներով. երրորդ՝ նոյն գրքին մէջի
պատկերները երիտասարդ մը յանբարո-
յականութիւն տրամադրելու չափը բա-
ներ չեն, ինչպէս որ ասանկ կը կարծէ
Պ. Փափաղեան, եթէ նոյն երիտա-
սարդը արդէն ինքնին անբարոյական մէկը
չէ. Ծրբորդ որ՝ Բերա մեծփողոցը Անդ-
ղեացի մը արդէն դաս տալ սկսած է հասա-
րակաց, ինչպէս որ նոյն պատկերներն ալ
Պ. Հայկունին հրատարակած «Գաղտ-
նիքնեան» անուն ըրբին գործնա-
կան տեսակն են. հինգերորդ՝ Աստուած
չար բան մը ըստեղծած չէ բնաւ, ինպէս
որ երանելուն Եղիսիկ կողեացի վարդա-
պետը իր «Եղիսակաց» կոչուած ըս-
քանչելի գրքին մէջ կըսէ թէ՝ «Իբա-
րերար Արարէն չար ինչ չիք լեալ, և
չիք ինչ չար՝ որ ընութեամբ չար իցէ» .
ուստի որ օրէնքով զզուելի կը կոչէ Պ.
Փափեան յիշեալ տետրակը : Իսկ ե-
թէ ըսել կուղէ Պ. Փափաղեան թէ՝ կա-
րելի է որ անջափահաս տղայոց ձեռք ալ
կանցնի նոյն տետրակը . ասոր համար
ալկարծենք «զշուելէ» բառը մէջ բե-
րել հարկ չէր. վասն զի ատոր համար
ով արդելք կրնայ դնել : Ըստ մեզ՝ ծնողը
և դաստիարակը կարելի եղածին չափ բա-
ւական ու շաղիք ըլլալուեն : Աւելին ա-
սանկ ինդրոյ մը նկատմամբ կը իւք և կը
բօնի պատրուակաւ խօսելու հարկ մը
չկայ :

Մո՞ր այս ըսածներէն թող չհետեւի
թէ մենք Պ. Հայկունին պաշտպանել,
և զՊ. Փափաղեան պարսաւել կուղենք,
ոչ բնաւ . այլ մեզի համար անձինքը
միշտ պատուական են, որոնք որ ալըւ-
լան և ազատ ամեն կարծիքները՝ ինչ
որ ալ ըլլան . սակայն ինչպէս կերևայ մեր
ըսածներէն՝ մենք աւելի սկզբունքի վրայ
կուղենք իսուիլ, քան որչափ հայեցողա-
կան ենթադրութեամբ և ընական հե-

առևելիւննելով ասոր կամ անոր վրայ յարձակիլ :

Եպոնակելւ :

Ահաւասիկ Ամասիոյ գեր . Առաջ նորդին Պատրիարքարան զրկած նամակը զօր մեր նախորդ թուովն հրատարեկել խոստացած էինք :

Գերապատիւ Արքազան եղբայր . և խառն ժողովյ ազգահնամ Տեարք :

Երկու անգամ է որ « Զեփիւռ » օրագրին մէջ Ամասիոյ նկատմամբ իւր Արգոյ թղթակցին հաղորդած զրպարտութեամբ լի նախատական յօդուածները կը կարդանք ցաւօք սրտի , յորոց առաջնին մէջ տեղայն թէ բաղաքական և թէ Եկեղեցական արտաքին և ներքին գործոց առ կախ ընթացքը , և նոցա անկարգութիւնը մէջ բերելով՝ մէզի գէմ ևս մէկ բանի տաղան հիմն ուսութիւններ յառաջ կը բերէ , մէզի ամօթ համարելով վիճակաց այլշցութեան ելլանիս , իբր զի մեր կամքը կատարելու գացեր ենք , աղէկ ջուրով անուշ դիմիով , ձուկ , խուզի և ուտելու համար , արդեօք ամօթ է և պարտք չ առաջնորդի մը գոյնէ երկու երեք տարին անգամ . մը վիճակաց այցելութեան ելլալը , և կամ թէ տակէ այն լրբաբար զրպարտութիւնը հետեցնելու է ։ զիցուք թէ արգոյ թղթ թակցին ըստածին պէս ըլլայ , ըայց և այն պէս միթէ կը պակեր մերձակայ վիճակաց մէջ ինձի համար անսանկ աղէկ ջուրով անուշ գինիով պատրաստուած կուտնքները , որ երկու երեք օրեայ ճանապարհներու նեղութեանց առկալով հէ ռաւոր վիճակներս պիտի երթամ ձուկ , խուզի , և ուտելու , ինչ և իցէ , այս մասին մեր զիտողութիւնը ծածկեալ կը պահենք , գոյցէ մեր լեզուաւ իրքինքնիս անթասիր հանդիւացնելու ջանալունիս այլոց այլ եւ այլ մորածմանց տեղի տուած

ըլլանք , կամ լաւ ևս է ասել անհաւատալի թուի Զեղ Ազգասէր Տեարցդ , եւթէ հարկը ստիպէ պատրաստ են վեճակայինք՝ թղթակցոյն հաղորդածը հակառակամէր ոգուավ ըլլալը վկայելու :

Դանք նոյն լրագրոյն միջոցաւ ընդունած երկրորդ հարուածնուսու զոր աստպարաք կը համարիմ վեր ի վերոյ յայտնել , կարելի է նոյն եղելութեան լրագրոյն մէջ կարդալով լիովին տեղեկացած ըլլաք , վասնորոյ զանց կը նեմ երկարորդէն յայտնելը , այն է՝ « Ամասիայի կին մը տեղայն Տէր բարսէղ Քահանային կերթայ իւր մեղքը խոստովանելու , ծանր մեղք մը կ'իսուտովանի , իբր թէ անքաւելի , յիշեալ Քահանայն կը սէ , այդ մեղքը քաւելու համար մէծ ընծայի կամ ինչքի մը կարօտ է . այնչափ ստիպէր է որ մինչեւ անգամ յուսահատեալ կը հարկադիր (իսեղճ միամիտ) կինը իւր ապարանջանը տալու , որպէս զի այն ծանր մեղքացը ներում և թղթութիւն ընդունի Քահանային , իբր երկու տարի ժամանակ անցնելով առթիւ մը կիմանայ կնոջը այրը ապարանջանը Քահանային տալը , կինը բաւական յանդիմանելին զինի անմիջակէն կերթայ պահանջանը տեղը սակայն Քահանայն՝ ես քառասուն զուրուշ փարայ վատնած եմ բանալիին և այլ շինութեանը , եթէ այն փարան չտաս չեմ տար կը սէ , վերջապէս կամնէ փարան և այն պէս սակարանջանը տեղը կը յանձնէ . այս յօդուածը կարդալով զինի առանց գատմանս այլայլութիւն տալու , նամակ մը գրեցի Ամասիա 8, 5. Քահանային , որ գործոյն իսկութիւնը իմանամի , որուն խրկած պատասխանը կը տեսնաք ի ծոց գրոյս , որ երբէք յանձն շառաւ այդ վըըպարտութիւնը , մինչեւ անգամ չէ ապարան ջան , այլնակ արկղերով կուտակեալ ունելու գանձերը առ ոցնչ կը համարէ իւր մինչ ցարդ կը ած տառապանաց եւ անձնական ակարութեանը Տէր համե-

մատելով, զոր տակաւին կը կրէ . նոյն պէս ևս Ամասիայ աղբապէտ թէրզի. ովաշեան Յակոբճան Աղայն մեզի նամակ մը գրած ունի, այն ևս կտեսնաք ՚ի ծոց գրոյ, յորում տեղոյն ժողովականաց էքանի մը էսնաֆներուն ներկայութեամբ ժողով կազմելը և նոյն եղելութեան քըն. նութիւնը, միանգամայն հրաժարակութեան զբարտութեամբ ոգւսյ գրուած ըլլալը նաև Քահանային ըոլորովին, տը-քետ ըլլալը այդ եղելութիւնին, Աստ համառօտիւ մեր գիտողութիւնն ալ ընելով վերջացնենք, ըսինք առանց դատմանս այլայրութիւն մը տալու որովհետեւ յիշեալ Քահանայն իւր Արքազան աստիճանը՝ ՚ի Տէր Հանգուցեալ տեղոյն նախկին Առաջնորդ Գ. Յակոբոս Արքազան Արք Եպիսկոպոսէն ընդունած է, և մինչ քարդ քսան տարի է որ կը վարէ իւր պաշտօնը. քայց և այսպէս, թէ պատւոյն և թէ իւր Ս. Աստիճանին դէմ կեղուանուն մը և անուանարկութիւն մը բերած է, զորմէ քաղաքացիք անդամ կը վկայէն, ուրեմն կը հարցնեմք ի՞նչ է այդ թղթակցոյն նպատակը, անշուշտ յանդգնութեան եղջիւր ամբառնալով. Ամասիա չայց վրայ արատացուցիչ անուն պատճառել, ուստի կը ինսդրեմ եթէ կարելի է նէ. Զեփիւռի խմբագիրը կանչը ու իմանաք անկէ իւր թղթակցոյն անունը, եւ բարեհաճեցէք նամակաւ մեզի յայտնելու, որպէս զի այս անդամ Ամասիա գացած ժամանակին վերստին ժողով զումարելով յատուկ քննութիւն մըն ալ ընենք, անկասկած եմոր այն ժամանակ ալ պիտի յայտնուի զբուարութիւն ըլլալը :

Կեցիք ողջ պարագայց ամօք ՚ի բարութեան ՚ի սլարծանս Ազգիս :

1865, յուլիո 25 գէւրէ ԵՊԻ
՚ի Առք. Վանս Մարզ Ամսու և Մուլ”

Այս նամակին նկատմամբ մեր ընե-

նելք դիտողութիւնը հետևեալ թուոյն :

ԵՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՔՆԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

ԿԱՄ

ԱԶԳԱՑԻՆ ՆՈՐ ԵՐԳԵՐ

Մեծարդոյ Նիկողոս աղա Թաշճեան՝
որ եկեղեցական եւ աղդային երաժընութեան ծաւալմանը մեծ փոյթ ու փափաք մը ունի, իրեն բազմարդիւն դաստուուն. հանգուցեալ Պ. Գարբի-էլ Երանեանի ընկերակցութեամբ առաջին անգամ սկզբնապատճառ եղաւապէցին մեջ աղդային երգոց ճաշակ մը տալու և քնար չափական » անուն թերթն հրաժարակելով, սակայն չորս հազար զուրուխ գումար մը զոհելով ցաւօք սըրտի կասեցաւիր աղնիւ նպատակին յարատեւ գործադրութենէն :

Արդոյ Պ. Թաշճեանի պէս մէկը՝ որ աղդային վարժարանաց մէջ երաժշտութիւն դաս տալով կը հայժայթէ իր ապրուստը, բերկրութեամբ սրտի կը տեսնենք, որ իր գիտցածն իր սիրելի աղդին ընծայելու համար գարձեալ քնար չափական անուն թերթը կսկսի շարունակել, առանց ամենեւին փոյթ ընելու թէ կրկին մեծ գումար մալ պիտի զոհէ : Այս թերթին բաժանորդագրութեան վեցամսեայ շրջանին գինն է 20 զըշ. որ ամբողջը տառն թերթէ կը բազկանայ, իսկ իւրաքանչիւր թերթի գինն է 100 փարայ :

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՄԲ
ՄԻԱՍԱՄ Մ. ՀԱՅԿ ԳԱՎԱՄԱՃԵԱՆ
ԵՒ
ՏՆՈՐԵՆՈՒԹԵԱՄԲ
Պ. ԲՈՐԹՈՒԲԱԼԵԱՆԻ

Կ. ՊՈՒՄ ԽՄԱՄ ԱԱԼԻ ԻՄՆ
Ա. ՀԱՄԱԳՐԱՑԻՆ ՏՊԱՐԱՆ